

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Acțiuni pentru copii, elevi, studenți și tineri organizate în parohia noastră

Adresăm elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a se înscrie la

CURSUL GRATUIT DE ÎNVĂȚARE A CÂNTĂRILOR LITURGICE ORTODOXE - ediția a VII-a -

pe care îl vom reorganiza, în vederea constituirii unui grup coral care să intoneze duminică dimineața cântările din timpul slujbei Utreniei sau din cadrul Sfintei Liturghii atunci când membrii Corului Parohial sunt plecați în turnee.

Următoarele ședințe se vor relua în luna septembrie conform unui program ce va fi anunțat ulterior. Vă așteptăm să vă înscrieți!

De asemenea, adresăm tuturor copiilor, elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a se înscrie în **CLUBUL DE ȘAH** pe care îl organizăm duminica, la ora 15.00.

DETALII ȘI ÎNSCRIERI pentru toate aceste activități la tel. 0741 706 602 (Orange) sau 0761 621 994 (Cosmote)

Biblioteca Parohială

*Delectează-te cu o carte nouă!
Citește și informează-te!*

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:
Duminica, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

- *Alexandra Popa, tel. 0720 606 820, petite_sourire@yahoo.com
- *Irina Dănilă, tel. 0742 344 024, Iris_pretty_girl2006@yahoo.com

Bluze și elemente de vestimentație tricotate manual, împletituri etc. Modele și culori pentru toate gusturile la prețuri minime.

Persoană de contact:
Natalia Țurlea,
tel. 0232 315 912

Minunile Sfintei Icoane a Maicii Domnului “Prodromița” (VI)

de Arhim. Antipa Dinescu
(continuare din numărul trecut)

În Moldova s-au făcut multe minuni de la Maica Domnului prin această Sfântă Icoană, [pe] care, precum am zis mai sus, Părinții nu s-au gândit să le însemneze cu de-amănuntul, fiind cuprinși de mare bucurie și îndestulați că au câștigat un asemenea neprețuit și scump odor pentru Sfânta Monastire din nou întemeiată, care nu avea cu ce să se proslăvească; iar cele spuse sunt numai care s-au văzut cu ochii de Părinții noștri și le-au ținut minte, iar altele ni le-au spus cei care s-au folosit de la această Sfântă Icoană.

Am dat scrierii aceste puține, întru slava Maicii lui Dumnezeu și spre folosul celor care nu cunosc minunea zugrăvirii acestei Sfinte Icoane, împlinind din parte datorita pe cât am putut. Și mărturisim și credem cu toată inima că Maica lui Dumnezeu, pentru bunătatea sa, spre folosul celor ce cred și o cinstesc cu credință și cu dragoste, pururea a săvârșit și săvârșește minuni, până la sfârșitul veacului.

Într-un an, la 10 Iulie, călugării Monastirii rânduiți a pescui pentru a întâmpina pe musafirii ce vin în ziua de 12 Iulie, la serbarea Sfintei Icoane a Maicii Domnului, s-au pogorât la mare, unde au schela, ca să pună mrejele în mare pentru pescuit, deși în timpul verii nimeni dintre pescari nu pune mreje în mare, fiindcă apa este caldă și peștele umblă prin apă pe deasupra, iar mrejele se depun pe fundul mării, și de aceea nu se prinde; însă călugării, fiind trei la număr, au zis: „Noi să cercăm și să punem mrejele, și Maica Domnului puternică este a-și procura pește la sărbătoarea Icoanei Sfintei sale”. Iar unul dintre acești trei monahi, fiind cam cu îndoială, a îndrăznit a zice în sinea sa: „Dacă icoana aceasta a Maicii Domnului s-a zugrăvit cu minune, după cum spun Părinții, apoi să facă să se prindă pește la sărbătoarea ei, în timpul acesta de vară”. Și așa au pus în mare cinci bucăți de mreji, câte șaizeci de stânjeni bucata, și le-au lăsat nu trei ceasuri, după obicei, ci cinci, ca să pescuiască bine; apoi începură a le scoate, și nu găseau într-o bucată de mreajă decât patru sau cinci peștișori mici; așa au urmat la toate bucățile de mreji; atunci au scos bucata cea mai de pe urmă și, văzând că nu scosese pește trebuincios în celelalte, se mahniră că Maica Domnului nu a voit să le ajute a prinde pește la sărbătoarea sa; iar când scoaseră acum mreaja mai mult de jumătate, iată că Maica Domnului, deși își pierduseră orice nădejde, nu i-a lăsat împruținați, ci le arătă minunile Sfintei sale spre bucuria lor și întărirea în credință, că dintr-un capăt de mreajă au scos 30 oca de pește! Și văzând aceasta, s-au bucurat și au slăvit pe Maica Domnului, cerându-și iertare de îndoiala și încercarea lor.

PUTEȚI SPRIJINI BUNUL MERS AL LUCRĂRILOR DE CONSOLIDARE DE LA BISERICA NOASTRA PRIN:

- contribuții financiare și alte forme pe care le considerați de cuviință
 - implicare în susținerea meselor zilnice pentru constructori.
- PROGRAMARI LA OFICIUL PAROHIAL, tel. 0232 211 273 sau direct LA PANGARUL BISERICII**
- Detalii și informații puteți obține oricând, contactându-ne la binecunoscutele date, pe care le găsiți și în colțul din stânga sus al acestei pagini.*
- Mulțumim călduros enoriașilor și colaboratorilor care deja au răspuns apelului nostru, implicându-se încă de la început cu mult devotament în responsabilitățile pe care aceste ample lucrări ni le ridică tuturor.**

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei “Toma Cozma”

Astăzi, 16 august: Sfinții Martiri Brâncoveni

Astăzi este **Duminica Migranților**, duminică închinată tuturor celor care pleacă în străinătate pentru a studia sau a munci. **În cadrul Sfintei Liturghii de astăzi, vom rosti rugăciuni speciale, mulțumind pentru binefacerile primite și rugându-L pe Bunul Dumnezeu să le dăruiască în continuare sănătate, putere de a depăși toate dificultățile, încercările și necazurile.**

Evangelhia duminicii Vindecarea unui lunatic Matei (17, 14-23)

14. Și mergând ei spre mulțime, s-a apropiat de El un om, căzându-l în genunchi,
15. Și zicând: Doamne, miluiește pe fiul meu că este lunatic și pătimește rău, căci adesea cade în foc și adesea în apă.
16. Și l-am dus la ucenicii Tăi și n-au putut să-l vindece.
17. Iar Iisus, răspunzând, a zis: O, neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi pe voi? Aduceți-l aici la Mine.
18. Și Iisus l-a certat și demonul a ieșit din el și copilul s-a vindecat din ceasul acela.
19. Atunci apropiindu-se ucenicii de Iisus, I-au zis de o parte: De ce noi n-am putut să-l scoatem?
20. Iar Iisus le-a răspuns: Pentru puțină voastră credință. Căci adevărat grăiesc vouă: Dacă veți avea credință cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: Mută-te de aici dincolo, și se va muta; și nimic nu va fi vouă cu neputință.
21. Dar acest neam de demoni nu iese decât cu rugăciune și cu post.
22. Pe când străbăteau Galileea, Iisus le-a spus: Fiul Omului va să fie dat în mâinile oamenilor.
23. Și-L vor omorî, dar a treia zi va învia. Și ei s-au întristat foarte!

Duminica a zecea după Rusalii

INVITAȚIE LA PELERINAJ PE BICICLEȚĂ

În continuarea activităților recreative organizate săptămânal în mod gratuit pentru tinerii interesați, parohia noastră lansează invitația doritorilor de călătorie cu bicicleta să participe **astăzi, 16 august a.c.**, la un nou pelerinaj ce va porni din curtea Bisericii Toma Cozma la **ora 15.00 către Mănăstirea Bucium din Iași**. Ca și în cazul acțiunilor anterioare, prin sprijinul firmei Bioma Agro Ecology Co – cu o vastă experiență în domeniul cercetării și producției ecologice - vor fi puse gratuit biciclete la dispoziția tuturor tinerilor care vor dori să participe

Biserica Toma Cozma din Iași este deschisă pentru colaborări ziditoare și pentru propuneri novatoare, lansând invitație către toți cei interesați. Vă rugăm confirmați participarea la Secretarul de redacție al revistei parohiale „Credința și fapta”, tel. 0741 706 602 (Orange), 0761 621 994 (Cosmote). Id messenger/mail/skype: redactor_sef@yahoo.com.

Vă așteptăm!

Credință, cunoaștere și trăire personală

Sfânta Evanghelie de astăzi ne pune în față una dintre minunile pe care Mântuitorului Iisus Hristos le-a săvârșit prin izgonirea duhurilor rele dintr-un tânăr care era stăpânit de acestea și care suferea cumplit și el, dar mai cu seamă tatăl său care îl vedea cum se manifestă și, privind spre ceilalți copii și tineri normali, avea inima sfâșiată de durere. Omul acela încercase în multe părți. Evanghelistul Marcu arată faptul că încercase și prin ucenicii Mântuitorului să aducă vindecare fiului său. Și ajungând la Mântuitorul Îi spune: *De poți ceva, ajută-ne, fiindu-Ți milă de noi*. Iar Hristos îi răspunde cu același "De poți": *De poți crede, toate sunt cu puțință celui ce crede* (Marcu 9, 22-23). Dintr-o dată și omului acela și nouă celor de astăzi, ni se revelează faptul că la rădăcina suferinței aceluia tânăr era puținătatea credinței sau necredința chiar a tatălui care surprins de ceea ce îi cere Mântuitorul Iisus Hristos strigă cu glas mare, înlăcrimat și zguduit de realitatea pe care o descoperă în acel moment: „Cred, Doamne! Ajută necredinței mele!” (Marcu 9, 24).

Se mărturisește, altfel spus, credincios cu gura, puțin credincios cu inima sau chiar necredincios. Și Mântuitorul aduce vindecare aceluia tânăr izgonind demonii și oferindu-le apoi explicația necesară, ucenicilor, care, intrând în casă l-au asaltat de-o parte cu această întrebare: *Pentru ce noi n-am putut să-l izgonim?* (Marcu 9, 28). Întrebarea ucenicilor era justificată, nu era nicidecum fondată pe mândrie, pentru că în Evanghelia de la Matei, în capitolul al zecelea, se arată clar că Mântuitorul Iisus Hristos i-a trimis pe ucenici să vestească Evanghelia, - cum? - *făcând bine oamenilor*: „Tămăduiți pe cei neputincioși, înviați pe cei morți, curățiți pe cei leproși, pe demoni scoateți-i; în dar ați luat, în dar să dați” (Matei 10, 8). Vesteau, așadar, Evanghelia, nu doar prin cuvânt, dar și prin fapte bune. Înainte de a rosti Cuvântul Evangheliei, al Învățăturii pe care Hristos o purta în lume și pe care le-o încredințase lor, ei săvârșeau fapte și minuni prin puterea lui Iisus Hristos. Și totuși aici nu au avut putere să săvârșescă o astfel de minune. Deși, în același loc se arată că de unde se întorceau ei înșiși se minunau de câte fapte miraculoase se săvârșeau prin mâinile lor. *Doamne — ziceau ei — și demonii ni se supun în numele Tău!* (Luca 10, 17)

Hristos însă le arată lor că pentru izgonirea

diavolului nu-i nevoie doar de o investire din partea Învățătorului, ci e vorba și de trăire personală, altfel spus, prin post și rugăciune se izgonesc diavolii. Pentru că iată ei își fac loc în sufletul și conștiința noastră valorificându-ne fie plăcerea, fie dorința de confort, fie ambițiile, dorința de glorie și slavă deșartă, fie orgoliile pătimase. Toate acestea sunt căi prin care cel rău intră în sufletul nostru. Așadar, deși este un asalt continuu din partea celui rău, el nu poate să ne atace decât numai cu permisiunea noastră atunci când în mod liber ne dăm acordul pentru a săvârși fapte specifice celui rău, fapte neplăcute și nedorite la Dumnezeu.

Și Hristos încheie această explicație cu cea dintâi vestire a Pătimirii Sale, pentru că le spune El: în ciuda faptului că ați văzut o astfel de putere, care a scos demonii din acest tânăr, care este redat și familiei sale și societății, în ciuda acestei minuni, Fiul Omului va fi dat în mâinile cărturarilor și fariseilor care îl vor batjocori și îl vor omorî, dar a treia zi va învia. Spune Evanghelia că ei nu au înțeles acest cuvânt pentru că într-adevăr părea ceva foarte straniu. Întotdeauna prevestiri șocante despre viitor atunci când ne parvin nouă sunt privite cu neîncredere și pe bună dreptate pentru că, parcă mai mult ca oricând astăzi ne confruntăm cu această invazie de „Hristoși mincinoși” (Marcu 13, 22), precum prevestesc Scripturile pentru vremea de apoi.

Absența credinței i-a lipsit pe Apostoli nu numai de darul și puterea de a face minuni, ci i-a lipsit și de puterea de a înțelege prevestirea pe care Hristos le-o face. Aceasta pentru că le lipsea elementul fundamental al înțelegerii omului atunci când Dumnezeu Se revelează. Nu-L putem înțelege și cuprinde pe Dumnezeu cu mintea noastră decât numai prin credință. Credința nu ține doar de capacitățile intelectuale și de nivelul de instruire al omului. Deși, pentru a putea crede, este nevoie să fii de toate învățat, informat, dar nu pe primul plan se plasează aceasta. Atunci când e vorba de credință este nevoie de o pregătire a sufletului nostru pentru a-L primi pe Dumnezeu. Pentru că prin credință Dumnezeu ni Se revarsă nouă, nu sub forma unei informații, ci sub forma Duhului de viață dătător, a Duhului care iluminează interiorul nostru, astfel încât ființa noastră se apropie de Dumnezeu.

Pr. Mihai Mărgineanu

Martiriul Brâncovenilor

Astăzi, 16 August, se împlinesc 295 de ani de la moartea mucenicească la Constantinopol a Voievodului Țării Românești, Constantin Brâncoveanu, împreună cu fiii săi, Constantin, Ștefan, Radu și Matei, precum și cu ginerele său, vistiernicul Ianache Văcărescu, una din cele mai cumplite tragedii pe care le-a cunoscut istoria României.

Urcat pe tronul Munteniei în 1688, Constantin Brâncoveanu a domnit peste un sfert de veac, marcând istoria Neamului și a Bisericii prin numeroase ctitorii (între care Mănăstirea Hurezi) ocrotind cultura, secondat de Mitropolitul Antim Ivireanul, și apărând Ortodoxia pe pământ românesc și străin.

La 25 Martie 1714, Voievodul Constantin Brâncoveanu este mazilit de turci, dus cu familia la Istanbul și închis în temnița Edicule (Șapte Turnuri). Până în vară va fi torturat continuu pentru a mărturisi unde ținea banii, turcii numindu-l "Altân Bei" (Printul Aurului). După torturi cumplite i-au smuls semnătura pentru aurul depus la Veneția.

La 15 August 1714, de Sf. Maria Mare, când împlinea 60 de ani, iar Doamna Maria își serba onomastica, Constantin Brâncoveanu a fost dus la locul de osândă Ialy Chisc (Chioșcul Mării).

Erau prezenți sultanul Ahmed al III-lea, marele vizir Gin Ali, reprezentanții "creștinătății apusene - Franța, Anglia, Imperiul Habsburgic, Rusiei - care nu refuzaseră invitația chiar în ziua de Sf. Maria" (Nicolae Iorga), alături de numeroși privitori. Li s-a îngăduit să-și facă o ultimă rugăciune, după care sultanul le-a oferit viața dacă trec la mahomedanism. Del Chiaro notează răspunsul demn al Voievodului "Împărate! Avere mea, cât a fost, tu ai luat-o, dar de legea mea creștină nu mă las! În ea m-am născut și am trăit, în ea vreau să mor. Pământul țării mele l-am umplut cu biserici creștinești și, acum, la bătrânețe, să mă închin în geamiile voastre turcești? Nu, Împărate! Moșia mi-am apărut, credința mi-am păzit. În credința mea vreau să închid ochii, eu și feciorii mei". Apoi și-a încurajat fiii astfel: "Fiilor, aveți curaj! Am pierdut tot ce aveam pe lumea aceasta pământească. Nu ne-au mai rămas decât sufletele, să nu le pierdem și pe ele, ci să le aducem curate în fața Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Să spălăm păcatele noastre cu sângele nostru!"

Sultanul a dat semnalul execuției. Primul fu decapitat vistiernicul Ianache Văcărescu, apoi cei patru fii ai Domnului: Constantin, Ștefan, Radu și micuțul Matei (11 ani).

Înmărmurit de durere, Domnul murmură: "Doamne, fie voia Ta", după care i s-a tăiat și lui capul. Nicolae Iorga nota: "La capătul celei mai zguduitoare tragedii, ce n-are pereche în analele sângeroase ale sultanilor de odinioară, numai atunci s-a pus capăt celor mai strașnice clipe pe care le poate suferi vreodată un suflet omenesc".

Capul Domnului nu s-a putut dezlipi de trup, la lovitură nedibace, poate miloasă, a călăului, și, grămada, trupul bătrânului părinte a căzut în țărâna udată de sângele tuturor copiilor săi". Cele șase trupuri decapitate au fost aruncate în apele Bosforului, iar capetele "purtate în prăjini" pe ulițele cetății, au fost înfipite la o poartă a Seraiului și ținute acolo trei zile, după care au fost aruncate în mare. Creștinii pioși au pescuit trupurile și le-au înmormântat, pe ascuns, în biserica Adormirii Maicii Domnului din insula Halchi. Osemintele Voievodului-Martir au fost aduse în țară de

soția sa, Doamna Maria, în 1720 și îngropate pe ascuns în biserica Sf. Gheorghe-Nou din Capitală. Mormântul a fost acoperit de o placă de marmora albă, fără nume, iar identificarea s-a făcut după descoperirea, în 1914, a unei candelă de argint cu inscripția: "Aici odihnesc oasele fericitului Domn, Io, Constantin Brâncoveanu Basarab Voievod".

Cronica vremii ni-l descrie pe Brâncoveanu ca un "Domn pravoslavnic, cu dragoste și râvnă creștină. Credința, acest sentiment sublim, i-a călăuzit întreaga viață și i-a fost sprijinul cel mai puternic în ceasul crâncen al morții. El a lăsat în sufletul poporului amintirea unui domn creștin bun și drept, iar în arta operei create în epoca sa arată că deasupra suferințelor zilnice și a pericolelor neîntrerupte, gândul lui știa să se elibereze și să urce la Dumnezeu, purtat de aripile curate ale credinței".

La inițiativa fostului Patriarh Miron Crjstea, în 1934 cu prilejul praznicului Sfinților Împărați Constantin și Elena, hramul catedralei patriarhale din București, „Biserica a crezut a fi o creștinească datorie să reazeze la locul de odihnă scumpele oseminte în cadrul unei slujbe și procesiuni festive ca toți credincioșii să aibă puțința a le da cuvenita cinste”. Astfel în seara zilei de 25 mai, sicriul cu osemintele lui Constantin Brancoveanu a fost luat din Biserica Sfântul Gheorghe Nou, adus și așezat în paraclisul patriarhal, unde s-a săvârșit slujba vecerniei cu priveghere de toată noaptea. La sfârșitul slujbei, Patriarhul Miron Criseta a vorbit despre însemnătatea momentului comemorat. După aceea s-a format o impresionantă procesiune, cu onoruri militare, ca odinioară în vremea lui Constantin Brâncoveanu la sfințirea ctitoriei sale, Sfântul Gheorghe Nou, și ca în vremea Bizanțului de altădată. Procesiunea, în mijlocul căreia se afla sicriul cu osemintele domnitorului, purtat pe umeri de clerici, a străbătut în sunetele clopotelor bisericilor mai multe străzi din centrul capitalei și a făcut doua opriri cu ecteniile pentru morți la Biserica Domnița Bălașa și la Universitate, în fața statuii lui Mihai Viteazul, locul fostei mănăstiri Sfântul Sava, care a găzduit Academia Brâncovenescă.

În pacea sfântă, Constantin Brâncoveanu și-a regăsit odihna trupului său mult pătimitor, în cinstirea de mărire a întregii suflări românești, ca unul care „ca mucenicii cei vechi s-au sfârșit”.

De aceea ne sună nouă celor de astăzi, jertfa brâncovenilor ca o chemare la redescoperirea credinței, la aprofundarea ei, la trăirea ei mai vie.

Aș puncta încă ceva aproape duios: am o colegă de facultate care are două surori călugărițe la ctitoria principală a brâncovenilor, la Mănăstirea Hurez. Aceste maici mi-au mărturisit anul trecut că, maicile mai bătrâne din mănăstire, cele care trăiesc de zeci de zile în jurământul acesta al călugăriei, în rugăciune curată îl văd pe Voievod plimbându-se prin mănăstirea sa. Oricât ar suna de duios acest lucru, eu cred că sfinții brâncoveni sunt sfinții cei mai frumoși ridicați din neamul nostru, sunt printre noi cu rugăciunea cu îndemnul și cu ajutorul. Maica stareță de la Mănăstirea Hurez îmi mărturisea că "există o evlavie sinceră față de acești sfinți și ori de câte ori au necazuri și tulburări citesc acatistul lor și se simte imediat sprijinul acestor sfinți."

A consemnat *Andreea Alexandra Virlan,*

După: P.S.Nestor Arhiepiscop al Craiovei și Mitropolit al Olteniei, *Sfinți Români și apărători ai Legii strămoșești, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1987*